

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

E ante X

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](#)

exilium Trajanopolis Thraciae civitatem, ubi & sepultus est. Sunt quoque ipsius volumina de anima, epistola & que complures. Hieronymus. ¶ Præter hos fuit Eudathius martyris inter auxilios Trajani principis, Placidus ante vocatus: qui quum in venatione cervum sectaretur, conspicto inter ejus cornua crucis simulacro, & voce ferre cuiusdam auditam: Cur me persequeris? domi uxori Theophyram & filius rem manifestavit: qui verbis ejus fidem adhibentes, Christo nomen dederunt. Martyri palnam accepit sub Adriano una cum uxore, tñeo in tauru exstus. Volaterr. lib. 15.

Eustephanus, *L*e^on^g, Aphrodiseus sophista, scripsit declamationes. Autor Suidas.

Eustochius, *L*e^on^g, Cappadox Sophista, scripsit ad Constantem principem de Cappadocie, illarumq; genium antiquitate. Volaterr. lib. 15.

Eustratius, *L*e^on^g, Nomen Philosophi, qui in Etica Aristotelis Commentarios scripsit.

Eutropius, *L*e^on^g, Ger. Eine auf den neuen Moysi, so die Mathematica obet wie andres wñllen, das schwägeln erfunden hat.] Vna ex Muis quis Mathematica: vel, ut alio placeat, tibias inventarum concentu suavitate nomen trahens: est enim & bene, & reges delectare. Virg. in Epig. de Musarum inventis: Dulciloquii calamis Eutrope Batibus implet.

Euthenae, *L*e^on^g, urbs Arcadiæ, Steph.

Euthydemus, penul. prod. *L*e^on^g, Philosophus fuit Tarsensis, Apollonii Tyanei preceptor: de quo vide plura apud Suidam.

Euthymus, *L*e^on^g, Pugil insignis, in Locris Italiz, qui Epezeiphym cognominatur, ortus, Alycico patre, vel (ut indigenis perfusus est) Cæcina amne genitus, qui Locrus à Reginis dividit. Hunc tradit Paefasias perpetuum fuisse Olympiorum victorem: scemelq; taumam tuile superatum a Theageno Thasio, non iusto quidem certamine, sed circumvénido: unde nec Thagene decrevus honor: in super damnatus ut multæ nomine talentum Euthymo representaret. Reverfus inde in Italiam, cum Temeseo heroë congregatus, (qui oppidanis quotavis eximia forma virginem tributu loco pendebat) Victoria potius est, Temeseosq; servitute liberavit, virginemq; illi delicia tam uxorem duxit: quo nomine divinos homines etiam vivus meruit. Vide hæc Jatius apud Suidam. Meminit hujus & Aelianus, Variæ historiæ li. 8: Euthymus (*inquit*) Locrus ex Italia pycetes inclytus, & robore insigni fuit: lapidem gestabat ingenti magnitudine, qui Locrus ostendit: & Temeseum heros, quod eumq; per vim adulterat, reddere cogit, etiam cum signore: ut inde natum sit a dagum iis qui sordidos & injustos quæstus faciunt, afore Temeseum genium. Hic Euthymus ad amnum Cæcinam, oculis hominum apparebat desit. Meminit ejus & Plin. lib. 7. cap. 47.

Eutocus, Autore Boecatio lib. 5. Apollinis & Cyrenæ filius, qui fratribus ex Africa redeunibus, Cyrenis dicitur remansisse, & eis imperasse, qui unâ secum ibidem remanserunt.

Eutrapelus, pen. corr. *L*e^on^g, Germ. Der namen besitzt nothwendig.] Apud Horatium lib. 2. Ep. ii. Viri cuiusdam nomen est in circumveniendis hominibus calidissimi. Eutrapelus (*inquit*) cuiuscumque nocere volebat, velimenta dabat pretiosa. Vox est Graeca, idem significans quod urbanus, falsus, & facetus.

Eutresium, *L*e^on^g, urbs Arcadiæ, Steph.

Eutresis, *L*e^on^g, pagus inter Thespiaz & Plateas, situs, quem Zethus & Amphitus muris cinxerunt: sic dictus quod modis pueris: id est, via seu vicis prius usus & quasi perforatis fuerit. Hinc Eutelles Apollo, cuius templum ibi & oraculum ecclieberrimum fuit, Steph.

Eutychius, *L*e^on^g, Insula est Thessaliz adjacens, ante sinum Pagaticum. Autor Plin. lib. 4. cap. 12.

Eutyches, *L*e^on^g, Mulier Tralliana, triginta partus enixa, & viginti libertis rogo illata. Autor Plin. lib. 7. cap. 3.

Eutyches, [Ger. Eis böser teste von Constantinopel / welcher vertrug das Christus warhaftig erster Sieg an sich genommen hatte.] Constantinopolitanus abbas, tertius post Manetum & Apollinarem, alium affirmabat esse Christum, aliud verbum Dei. Negabatq; Christi carnem nostræ similem, nec in parte duas in codem supposito naturas esse. Sed de celo corpus descendens dicitabat, ac in virginis utero tanquam Solis radios penetrasse, ut vitum sit sane ex muliere generatum, quamvis vere generatum non sit. Autor Suidas.

Eutychides, *L*e^on^g, Insignis fuit flatuarius, qui Olympiade centesima vicelima floruit, teste Plin. lib. 14. cap. 8.

Euxinus pontus, [Le^on^g, *tr*^o^o, Ger. Das vughem oder vngelbar Meer so ist vñ dem engen Mærschland in Thracien/ gegen Gang vñad Mærschland erstreckt.] Mare illud est, quod incipiens a Bosphoro Thracio, vergit in Otiëtem & Septentrioñem, prius Pontus Axenus dictus. *ēp̄s̄r̄*: hoc est, in hospitalis-

EXA EXQ FAB

propterea immanitatem eorum qui eius maris legit incolebant. Illi enim & hospites immolare solebant (ut autor est Strabo libro 7.) & carnis pereis, ex calvis corum sibi pecula cosficere. Postea vero quum in locis manumis fontes aliquot oppida condidissent, cohibus Scytharum asserto lassino, receptoque Græcorum hominum commercio, pro Ázeno Euxinus: hoc est, hospitalis appellatus est. Idem pœc de hujus nominis origine tradit Ovidius de Ponto: Ingredi inservientem coherident Euxini littoris portis: Dicitur ab antiqua xenus ille fuit.

E *ante* X.
Exampæus i^one^o, Scythic locus est inter Dorylæum & Hypæum fluvios, sicut habens eisdem nominis nige adeo amarum, ut Hypæus aquas in quem inflat, cedam possibiles. Autor Herodotus, lib. 4.

Exætra, nomen hydræ. Vide in APPELLATIVIS. Exgyius, *L*e^on^g, Vrba Sicilia, dicta *Διονύσιον*, Steph. Exym. videtur corruptum.

Exquillæ, *C*arum, tñum plurale. [Ger. Die Wölfe Diwölde, die Berg in der Erzgebirge, da sie die Wölfe.] Monachus (lib. 1) Moes Romanæ, dictus ab excubis regis Tulli Hollio, qui hunc calem urbis adjectis, (ut autor est Liv. lib. 1. ab Urbe) & a eo, et frequenter habitaret, dominicul suum translatus. Ovid. lib. 1. Factorum: Addit quod excubias ubi rex Romanus agerat. Qui nunc Exquilius nomine collis habet. Sunt qui ab exalendo, Equiliæ dictas volunt, quod ea pars urbis quam ante neglecta jacullet, a Tullo rege fuerit exculta. Quicquid est, conlat certe per x, & sine diphthongo scribendum est, contra receptionem abusum.

Exquilius, a. um, Quod in Exquiliis est, aut ad Exquiliis pertinetur. Exquilia porta, Mons Exquilius. Vrbo Exquilius mons sepius apud eadem Iunonia Lucina, ubi editus latitudo solet.

F

A'bari, Insula est in mari Germanico, sô præcul à Cimbria Cheronælo: alio nomine Ischanæ dicta. Fabaria à Romanis dicta, proprie similitudinem fruges, sponte ibi prævenient. Autor Plinius.

Fabariæ, pen. cor. Fluvius in Sabinis, cejmennit Virg. 7. Aen. Quo Tyberim, Fabariæq; bibunt. Alio nomine vocatus Farfa, autore Servio. Plautus: Diffidantur quam folia Farfa. Ovid. & amens Farfarus n. a. Fabianus, *Ca*maras, Marryis nomen, qui unâ cum Sebaste, quod Cœlium proteretur, supplicio affectus est. Fibiorum familia, Romæ nobilissima fuit, cognomina hec sonata ab eo tempore quo Romani penè omnes nobilitati agriculturam exercabant: quod primus qui hoc cognovit adeptus est, in faba serenda excelleret: sicut etiam Cicero, Pisones, & Lentuli dicti sunt à lente, cicere, & pilis beneficiis. Horum tanta Romæ potestia fuit, ut bellum aduersus Venientes, soli cum suis clientib; & servis in sece receperet: quod ex levibus aliquot prælatis saepius victoriam reportauit, tandem ad Aliam fluvium miseros circumventi, ad unum omnes casii sunt. Ovid. lib. 2. Faſt. Vn dies Fabios ad bellum miser omnes: Ad bellum miseros abstulit una dies. Et tanta Fabiorum clade unus tantum superfluit, qui nondum armis per acutum idoneus, in urbe reliquo erat: ex cuius sanguine per longum nepotum seriem natus Fabius ille Maximus est, qui Dicatus aduersus Annibalem creatus, cunctabundus quadam prædicta rem Romanâ altiorum Imperatorum temeritate labi cœtam, prius resiliuit. ¶ Fuit & alius Fabius, Allobrogum cognominatus, à rege Allobrogum ad Isaram flumen interponit. ¶ Fabius pictor, homo nobilissimus, juris & literarum antiquitatis bene peritus, ut est autor Cicero in Brutu.

Fabianus, a. um, denominativum: Arcus Fabianus, Romæ juxta regiam, in via sacra.

Fabriatæ, a. um, aliud adjectivum: ut gens Fabia, Ovid. 1. de Ponte.

Fabratæ, *Ca*maras, Oppidum Campanæ ad Ternum fluvium, Iuvæ, Satyr. 3: -- optima Soror, aut Fabratæ donat, aut Frulinæ paratur. Meminit hujus oppidi & Silvi, lib. 1.

Hinc deducitur decominutivum Fabratænus, a. um.

Fabriæ, *Ca*maras, *Ca*maræ, Nomen Romanæ civi frugilissimi, qui in tenuissimo cœnu, Samnitum manera fonte animo ipsavit. Hic unicum frugalitatis exemplar fuit apud Romanas, patellam & salinam ex argento tantum collædorum deinceps causa domi habuit, ita tamen, ut patella cornico pediculo susinerebatur. Hujus filie ob paupertatem de publico doceata, ad matitos ierunt portantes gloriam domesticam pecuniam publicam. Hic adversus Pyrrhum Epærotatum regem & Samnitæ gravissima bella gerit: adversus quos, ut bello invictum, munitibus se præparavit, ut inconspicuum. Regia ei modicam

domini